

alle Andre i de communale Udgifter; om Embedsmænd gjælder dette kun, naar de have en-
 ste dlig Charakter; thi de af Staten ansatte
 Embedsmænd drage deres Indtægt ud af
 Statskassen, og der er aldeles ingen Grund
 til at fravige det naturlige og rimelige Prin-
 cip, at de skulle skatte der, hvor de have deres
 Opholdssted. — Den almindelige Grundsæt-
 ning hviler paa, at Enhver skal skatte til Ud-
 gifterne i den Commune, hvor han har Op-
 hold, og den Modification deraf, som er fore-
 slaet i Endringsforslaget under Nr. 13, hvi-
 ler derpaa, at der, hvor man tager sin Ind-
 tægt, maa man ogsaa bidrage noget til Udgif-
 terne, men ingen af disse Regler vil skee Fyl-
 dest, naar man tager Embedsmænd ind der-
 under, som hvo udenfor Kjøbenhavn og dens
 Grund og ikke oppebære deres Indtægter fra
 Kommunen.

Altfaa: jeg skal fremdeles bede Thinget at
 forkaste det under Nr. 9 stillede Endrings-
 forslag og bibeholde den gode gamle Nærings-
 skat, som det skulde gjøre mig ondt, om vi skulde
 komme til aldeles at affkaffe; men skal for-
 øvrigt ikke her gaae dybere ind paa dette Punkt.
 Jeg skal ikke have Noget at erindre imod det
 under Nr. 13 stillede Endringsforslag, dog er
 dette saaledes at forstaae, at Ordføreren nær-
 mere maatte erklære sig angaaende min Op-
 fattelse af Ordet „stedlig“, og at jeg anseer det
 som en Selvfølge, at de under Nr. 17 og 18
 stillede Endringsforslag blive vedtagne. Der-
 imod har jeg en meget stor Betænkelighed ved
 Endringsforslaget, der er stillet under Nr. 14,
 da det vil føre ind i utaalelige Vidtløstigheder.
 Fremdeles finder jeg Endringsforslaget under
 Nr. 19 i høi Grad betænkelig og ubilligt, —
 hvorimod Endringsforslaget under Nr. 20 meest
 tiltaler mig af de stillede Forslag, men skal ikke
 have noget imod, at det af den ærede Ordfører
 dertil stillede Endringsforslag tages tilfølgende.
 Det forekommer mig at være aldeles i sin
 Orden, at man ikke indbrager Medlemmerne
 af Kongehuset under Lignings- og Overlignings-
 commissioner; deres hele Stilling i Samfundet
 medfører, at det er meest sømmeligt og rigtigt,
 at de i den Henseende kun stilles under Hans
 Majestæt, hvilket vistnok Enhver vil finde. Selv

om man vilde gaae ud fra, at der kunde faaes nogle
 Skillinger mere ad den anden Vej — hvad jeg
 ikke antager — vilde Landet tabe meget mere
 derved, at man gik det Hensyn for nær, som
 skyldes Personer, der ere stillede saa høit. Hvad
 den sidste Halvdeel af Endringsforslaget under
 Nr. 20 angaaer, skal jeg bemærke, at der kan
 være en vis communal Gribstthed og Graabighed
 til at tage Saamange med under Beskatning
 som muligt; men ved at følge en saadan Frem-
 gangsmåde ligeoverfor Udskænkning vilde man
 fravige det, der ellers er Skik og Brug andre
 Steder. Det er ikke Skik og Brug, at man,
 fordi en Mand kommer tilreisende fra et fremmed
 Land og nogen Tid opholder sig i en Commune,
 strax griber ham og sætter ham i Skat. Der
 kan opstaae vanskelige Forhold deraf, Forhold,
 som ere ubehagelige, og jeg troer, at Ingen vil
 være saa godt istand som netop Indenrigs-
 ministeriet til at vaage over, at de Regler, der
 i den Henseende ellers følges i den civiliserede
 Verden, ogsaa blive overholdte her i Kjøben-
 havn. Jeg maa derfor paa det Bedste an-
 befale det under Nr. 20 stillede Endrings-
 forslag tilligemed det Underendringsforslag,
 som af den ærede Ordfører dertil er stillet.

Jessen: Der er visse Meninger, der
 faa paatrængende banke paa Døren, at man
 næsten er nødsaget til at indlade dem for
 at prøve, om det er værd at beholde dem,
 eller man gjør bedst i atter at sætte dem paa
 Døren og holde denne luffet for dem for
 Fremtiden. — Dertil regner jeg den Mening,
 som i de senere Aar har gjort sig stærkt gjæl-
 dende, at man i Indkomstskatten skulde have et
 usejlsomt Middel til at komme til en ret-
 færdig og ligelig personlig Skat. Jeg troer
 imidlertid paa ingen Maade, at dette Middel
 vil slaa til; jeg troer tværtimod, at man der-
 ved vil forfeile det Maal, man vil naae, langt
 mere, end man har gjort ved de Midler, man
 tidligere har anvendt. Jeg erkjender, at naar
 man har udtømt alle andre Skattemaader, naar
 man er kommen til den yderste Grændse af
 den indirecte Beskatning, naar man ligeledes
 har ramt de faste Eiendomme ved directe Be-
 skatning saa stærkt, at de ikke kunne taale at
 bære mere, og naar man af Overdragelsesaf-